

Všechna témata uvedená v grafu č. 4 zařazují do výuky ve větší míře plně organizované školy. Největší rozdíly (v rozsahu přibližně 42–55 procentních bodů) byly zjištěny v začlenění problematiky mezinárodních institucí, ekonomické globalizace, migrace ve světě, populačního růstu, kulturní, sociální a politické globalizace a konfliktů a násilí ve světě – školy jen s 1. stupněm tedy zařazují oproti plně organizovaným školám ve výrazně menší míře s ohledem na věk žáků především témata z oblasti globalizace a témata zaměřená na vzájemnou závislost jednotlivých částí světa.

Následující graf zobrazuje zařazování jednotlivých metod a forem do výuky globálních a rozvojových témat.

Graf č. 5 Metody a formy výuky – podíl škol (v %)

V globálním rozvojovém vzdělávání byly vyvinuty participativní metody, které podporují aktivní učení žáků, rozvíjejí kreativitu jedince v procesu sebevzdělávání, stimulují ho k odkrývání a zkoumání problémů, kritickému přehodnocení vlastních postojů, předsudků a chování.⁹ Tyto participativní metody motivují žáky a efektivně rozvíjejí jejich celoživotní kompetence potřebné pro jednání ve prospěch udržitelného rozvoje (kritické myšlení, společné řešení problémů); jsou jimi např. projektová činnost, problémová výuka, simulační hry, místně zakotvené učení nebo badatelsky orientované vyučování.

Ačkoliv další analýzou bylo zjištěno, že školy ve výuce globálních a rozvojových témat často střídají mnoho různých metod a forem a výuka globálních a rozvojových témat tak je poměrně pestrá – v průměru zařazují 6 až 7 metod a forem výuky (více než třetina škol volí 1 až 5 uvedených metod a forem, více než polovina 6 až 10 metod a forem a přibližně

⁹ FoRS. 2015. *Globální rozvojové vzdělávání. Proč je nezbytné pro českou společnost a udržitelný rozvoj.* <http://www.fors.cz/wp-content/uploads/2012/08/GRV-paper-fors-final-web.pdf>